

నాత్యంపాళి

రెండుపక్షాలు జంటగా వ్యోమ పంపంలో విహరిస్తున్నాయి. రెండు కుక్కలు వీధిలో ఆడుకుంటున్నాయి.

'బుతుప్రభావం' అన్నాడీ ప్రకృతి ధర్మాన్ని నిర్దిష్టంగా తిలకిస్తూ, మేడమీద కూర్చున్న రిక్షెరు కాని ప్రైవేటు కంపెనీ వుద్యోగి.

'మోటుమాటలు' - సిగ్గుతో పయ్యెద నవరించుకున్నది, ఆయన సతీమణి. ఆమె మెడలో క్రోత్తగా కట్టుకున్న పసుపు త్రాడు, ఒక పేట బంగారపు గొలుసు సహవాసాన మెరసిపోతున్నది. నుదుట తీర్చిన కుంకుమబొట్టు, నెసూన్న జాటు ఈ సంరంభరహిత సౌందర్యాన్ని మూడు దశాబ్దాలుగా అనుభవించి అలసట శైందక పోయినా, అలవాటువల్ల చలించని సేతాను రోడ్డుమీదికి దృష్టిసారించినయి. పక్షులు దృష్టిపథాన్ని దాటినయి. కుక్కలింకా హుసారుగా ఆడుకుంటున్నయి.

పెద్ద మనుషుడాడుకుంటున్నాడు బీధిలో. ఒక ఆబోతు వడివడిగా వస్తోంది. అయ్యో, రాముడూ! అంటూ క్రిందికి పరుగెత్తింది. ఆమెక్రిందికి వెళ్లెసరికి తల్లి వచ్చి రాముడిని తీసింది. ఈ మాదావిడి చూచి రెండేళ్ళ రాముడు ఏడుపు ప్రారంభించాడు. సరోజిని చేతిలోనుండి పిల్లవాణి తీసుకుంటూ, 'ఎక్కడికెళ్ళావని ప్రశ్నిస్తే, అమృతం జవంకోసం ప్రక్కంటే కెళ్ళానన్నది కోడలు.

రాముణ్ణి పైకి తీసుకువచ్చింది. వాడు ఏడుస్తూ తాత దగ్గరకు చెరాడు. ఆయన ఆప్యాయంగా తలనిమిరి, కళ్ళు తుడిచి, అంబోతును చూపించేసరికి వెంటనే వచ్చేశాడువాడు.

'ఈకాలపు వాళ్ళు మరీ అన్యాయం. పిల్లలైనా చూసుకోటం చేతికొడు.' ఆవిడ ఆన్ను ఈరెండుమాటలకి అవిడ వంక చూడకుండా, సమాధానంగా చిరునవ్వు వచ్చాడు.

'ఒక్క పిల్లకేములా పీచయితే ఏళ్ళా - ముప్పది ఏండ్లనాటి. తన ప్రథమ మాతృత్వం ఆమెకు తరచు గుర్తుకు వస్తుంటుంది. పెళ్లి నాటికి 12 ఏళ్లు. కాపురానికి వచ్చేసరికి 14 ఏళ్లు. కడుపు త్వరగా

ఫలించింది. ఆ తింటివారు, పుట్టింటివారు కలిసి సంతోషంగా నూక్కులు, నూడిదలు, సంబరాలతో ఈ సహజ మాతృత్వాని కామెను సిద్ధపరిచారు. ప్రపంచంలోకి వచ్చిన పడునాలుకల్లోనే ఆమె సరసిజ భవుని సృష్టి క్రమానికి సాయపడగలిగి, సార్వకృతిను సాధించగలిగింది. కాని ఆమాతృత్వం మీద మహాపాడు మూడవ సేత్రం త్వరలో తెరిచాడు. ఎదురుమాడని ఈ ఆర్థికి అంతా సానుభూతి చూపారు. వెంటాడుతున్న పేదనతోనే ఆ కీరవాణి పుష్పసాయకుని క్రీడామృగమై, కాలాన్ని వెనకేసి రెండు సంవత్సరాలలో తిరిగి, తీరని మురుపులు తినువెల్ల పులకలు నింప, మాతృత్వాన్ని స్వీకరించింది. చీకటి గదిలో చెలువుతోనే ఏమి చేస్తున్నదో, బయటి ప్రపంచానికి తెలియదుగాని, అందరినో పాలు ఆమెకూడ మురిసిపోయింది. నాటి

శ్రీ మహాకవి

నుండి నేటివరకు మాతృత్వమే ఆమె జీవిత ప్రణాళికగా ఎంచి అనులుపరిచింది. ఒడు దుడుకులు, జననమరణాల మధ్య సంఘ్రమ సంతోషాలు ముప్పిరిగొన్నయి. నేటికి హాయిగా, లేలికగా సృష్టికారని ఆజ్ఞలను మన్నించుకుండా బ్రతకగలిగిన అవకాశం కలిగినప్పటికీ, వలరాజు ఆమెను తిరస్కరించాడు. భర్త నాయంతో భవుని పదాల నర్చింప నిశ్చయించి, బాధ్యతలన్నీ తీర్చి, బంధనాలన్నీ త్రేంచుకోటానికి ప్రయత్నిస్తున్నది.

సంపూర్ణ సహకార మిస్తున్నాడు నాగుడు. ఇప్పుడాయన స్థితిలోవున్న వారికంటే ఆయనకు సంపాదన కవకాశాలు తక్కువ లభించినయి. అయినా తుఫాను లకు తట్టుకుని, సుడిగాలులకు స్రుక్తిపోక, వరదలకు వీగిపోక, మంచినీటిని మెప్పించగలిగాడు. ఆ సతీపతు లిద్దరికీ హృదయాల రెండు. పేదన, ఒకటి - మనసులు రెండు, మాట ఒకటి.

పిల్లలందరూ నిద్రపోయిన తరువాత మనస్తోధకుమారుని మధురవసంలో చేతులు

కలిపి విహరిస్తూ, మంచి తెరచి కలహించే వారు. క్రీడాభిరామంలో కలహాకేరీ విలాసం - రాత్రి రెండవ యామానికి అంతా సర్దుకునేది.

ఇన్నేళ్ళ తరువాత, గడచిన జీవిత మంతా ఒక మధుర భావన.

'వాళ్ళ బుచ్చికి పెళ్ళిట' - ఆవిడ అన్నది - ఆవిడ పేరు కాంతిమ్మ.

'ఎప్పుడూ?'
'వచ్చే త్రయోదశినాడు'
'కట్టు కానుక తేమాత్రం.'
'వాళ్ళు చెప్పారూ - ఆ బడవమ్మ కెంత గర్వం -'

'నీకు తెలియకుండా వున్నదా' చిరు నవ్వు నవ్వాడు. ఆ గుపరిచిత చిరుహాసం, వారి సుదీర్ఘ సహచర్యపు మనుతలను మరింత కుదించి, చిక్కలిగింతులు పెట్టింది. సన్నిహిత భావంతో, దానిని సంతోషిస్తూ, తన విశ్వాసార్థ గుణానికి గర్విస్తూ, ఎల్లకే చెసింది.

'చెప్పకపోతేమాత్రం దారుణం దా, రెండుపేలు కట్టుం, ఎకరం పొలం పిల్లకేర వ్రాసేటట్టు; తిక్కన లాంఛనాలన్నీ ఒకటి ఒకరోజు వెళ్ళిచేట్టలు' -

క్రింద బండి వచ్చి లగింది.
'పెళ్ళివా రొచ్చారనే ఫుంది.'
'కాదులే మన ప్రాణిని సుకు కృషయ్య గారు.'

'రండి' అని ప్రయం చే అన్యాయం దా. ఆయన వచ్చి 'పెళ్ళివాడు మిలో మాట్లాడటానికి వస్తున్నామని చెప్పమన్నాడు. ఇప్పుడు కొంచెం వ్యర్థమన్నది. ఆంధ్రులకు ఒక అరగంటతాళి వస్తాను' అని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

'వాళ్ళు కేమని వ్రాశారేమిటి' కాంతమ్మ గారడిగింది.

'ఏముంది. మామూలుగానే, ఇప్పుడే పిల్లవాడికి వివాహం చెయ్యాలన్న ఆధి ప్రాయం లేదని.'

'అయినా ఏదో మరీ చూచిపోదామని కాబోలు. క్రిందికల్త. వాళ్లు వచ్చేటప్పు టికి యిళ్ళన్నీ ఎలా వున్న మోస్తోందో చూడ'

తమతో వియ్యముచ మర్చిపోంచేవారు గుణ సంపత్తిలో గణనీయంగా వుండటం సహజమని ఆమె మనసు చెప్పింది. తమ

తాహతును గుర్తించి గౌరవించగలిగిన ఆ వరసాస్వేదకులను రహస్యంగా తన మనస్సు లో నుతించింది. తాహతుకు మించిన తమ సంపదను తమ సంబంధంకోరి వచ్చిన వరాయి మనుష్యుల కళ్ళకు కట్టెటట్టుగా, తిరిగి మరపు రానట్టుగా మనసుపై ముద్ర వేయటం విధిగా ఎంచి, పసిడి వస్తువము దాయానికి చెరవదిలించి తన శరీరా స్థలం కరింప జేసింది. వజ్రపువడి వేసిన దుడ్డులు, వడ్డాణం, రి పేటల చంద్రహారం, కాసుల పేరు వీటి ఉద్దామ సంపదలో పసుపుతాడు పత్రాలేకుండా మరుగున పడిపోయింది.

సరోజినిని సిలిచి సింగారింఛుకోమన్నది. ఆ అమ్మాయి తలనొప్పితో తలకు పట్టిలు వేసుకుంటున్నది. ఇంతలో ఈ అవాంతరం వచ్చింది. 'ఒక్క అరగంటనే వేళే. బోసీ వస్తువులన్నీ పెట్టుకుని, పట్టుచీర కట్టుకుని పడుకో. అనుజ్ఞాప్రకారం తన పెళ్ళినాడు తలితండ్రు లిచ్చిన వస్తువ మూహాన్ని ఒంటిమీదికి చేర్చింది. బనారసు పట్టుచీర కట్టుకుని, తలకాయకు పట్టివేసుకుని హాలు ప్రక్క గదిలో పడుకున్నది. రాముడికి ముఖమల్ లాగు, సిల్కు చొక్కా.

ఇల్లు, యింట్లో వున్న మనుష్యులు తృప్తికాలంలో సంపత్నమహితలైనారు.

నారసింహ తేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేవా మునిక్కాక, నిస్సత్తుక, కుక్క వద్దమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలి గించు వరప్రసాదము—

20 టు|| డబ్బి రు. 8-4-0 బోస్టెజ్ 15 పి. సి. పి. డ్రికంపెని. "ఆయుర్వేదసమాజం" పెరి జెపి-సెల్లూరు జిల్లా.

ఒక గంటలో యావ్వనము కామస్తంభన

దాతుపుషి, సంసారమణము నిచ్చుతరో సాటి, తివిది నిరాశచెందిన వృద్ధులయందు కక్తి కత్యాహము నిచ్చును. రు. 2-8-0.

మదనమంజరి ఫార్మసీ

184, రెనాబజారు రోడ్డు, మద్రాసు.

బెజవాడ- శ్రీనివాస మెడికల్ స్టోర్స్, పార్థసారథి రాజమండ్రి- జి.కృష్ణారావు డ్రిగ్స్. మెయిన్ రోడ్డు నెల్లూరు:- ఆర్.ఎస్. ఫార్మసీ- (గంటురోడ్డు ఇతర కేంద్రాల్లో ఏజెంట్లు కావాలి

యజమానిమాత్రం 'మీరుగూడ చక్కని సిల్కు ధోవతి కట్టుకోండి' అన్న సతీమణి సలహాను పరిగణత వృద్ధయంలో, వైరాగ్య తత్వంతో త్రోసిపుచ్చాడు. తన జీవితకాలపు ఆశాసహితయత్నాల ఫలితమీ కుండన రూపంలో ఒక్కసారిగా సాక్షాత్కరించే సరికి, సంతృప్తి తరంగాలు వృద్ధయ సరో వరంలో లేచి సార్వకృణాభావనా మేదుర స్వాంతుడైనాడు.

పెద్దకోడుకాఫీసునుండి రాగానే తల్లి పెళ్ళివారి సంగతి చెప్పింది. మంచిదుస్తుల ధరించి సమాలోచనల్లో పాలాసమున్నది. ఆ సలహాను సక్రోధంగా త్రోసిపుచ్చాడా కఱకు వురాడు.

'పెడసరపు బుద్ధి ఆనవాయిలేగా - తండ్రికితగ్గ కొడుకే' అనుకుని సమాధాన పరచుకున్నది.

వియ్యాలవారొచ్చారు. ఆడ వాళ్ళు లోపలికి వెళ్ళి యిక్కో, ఒక్కో అంతా పరిశీ లించారు. ఆవిడ రి పేటల గొలుసును ప్రశం సింపారు. రవ్వల దుడ్డులను మెచ్చుకు న్నారు. రెండవ సంతానానికి తయారుగా వున్న కోడలి కడుపును దీవిస్తూ అత్తగారి సామనస్యాన్ని సన్మానించారు. కాఫీ ఫలహారాలు సేవించారు.

మగవారికి కాంతమ్మ భర్త మర్యాదగా చెప్పాడు 'పిల్లవాడు పెళ్ళి వద్దంటున్నా డాని.

'మీ ఆజ్ఞని మీపిల్లలు మీరరని లోక ప్రతీతి'. ఈ అపరిచితుల నిమ్కళంక స్తుతి తీయగా ఆయన నాడుల్లో తిరిగింది.

'మీకు లాంఛనాల్లోనూ, కట్టు కానుక ల్లోనూ ఏమీ లోటురానివ్వం'

'అత్తే, పిల్లవాడిని చూడరూ. నా డెక్కడికో వెళ్ళినట్లున్నాడు.'

'వాడిని చూచేదేమందయ్యా' అన్నాడు పరమహితుడు ముత్యాల మాటల పురు షోత్తం.

వాళ్ళు వెళ్ళిన తరువాత. ఆయనన్నాడు ఆమెతో.

'వాడికింకా 18 నిండలేదు. అప్పుడే వెళ్ళేమిటి.'

'ఇప్పుడు కాక యింకెప్పుడు. మరీ విచిత్రం — పెళ్ళిమాతురు పెళ్ళికోడుకు ముచ్చటగా వుంటారు. ఈరోజులో పెళ్ళి మూస్తే నా కసవాయిం. ఎద్దులల్లే పల్లకివాళ్ళు మొయ్యలేక.' ఆమెను రెచ్చగొట్ట గలిగి నందు కాయన సంతోషించాడు.

చెడుగుడాడుకుని కాబోయే పెళ్ళి

కొడుకు సత్యం యింటికి వచ్చేసరికి రాత్రి ఎనిమిది గంటలయింది. ఈలోగా పెళ్ళి వారు వెళ్ళిపోయారు. ఆరోజు సత్యం ఎదురుమాస్తున్న చివాట్లు తగలేదు. తల్లి సంతోషంగా అన్నం పెట్టింది. యిల్లంతా కళ్ళకళ్ళలాడింది. వదిలమాత్రం, గర్భభారం అప్పుడప్పుడు కలిగించే ఈ దురంతమైన శిరోభారానికి వీగిపోయి సామాన్లగదిలో పడుకుని వున్నది.

21 విండ్ల సుందరం తన రెంజేండ్ల కుర్రాణ్ణి పొట్టుమీద పెట్టుకుని ముఖనిద్ర పోయాడు.

మరునాటి ప్రాద్దుటిక్కూడ సరోజిని తల నొప్పి తగలేదు. రాత్రి భర్తవచ్చేసరికి నిద్రపోతూవుండటంవల్ల ఆయనకేం కోపం వచ్చిందోనని భయపడుతూ లేచింది. ఆమె లేచేటప్పుటికే సుందరానికి మెలకువ వచ్చింది. కాని పక్కమీద పడుకుని సిగ రెట్టు దమ్ము పీలుస్తున్నాడు. సరోజిని ముఖం కడుక్కోటానికి నీళ్ళిచ్చింది. దంత ధావనానికి లేచి వెళ్ళాడు. రాముడప్పుడే నిద్రలేచి ఎక్కరూ తనని ఆహ్వానించి, బుజ్జగించేవారు లేనందున నోరంతా విప్పి, కక్షినంతా సమకూర్చుకుని, మంచంమీద కూర్చుని సావకాశం గా రాగాలా ప స చేయడం మొదలెట్టాడు. తల్లికి వినపడ్డదో, వినపడి, వాడింతట వాడే వూరుకుంటా డులే అనుకున్నదో, వచ్చి సముదాయం చటం మాత్రం చేయలేదు.

తాతగారొచ్చి బుజ్జగించి ఓవారూరు. వాడి ధర్మమా అని మానేశాడు ఏడుపు. పనిచేసే మంగి మంచాన్నలాగే వుంచి కళ్ళాపిజ్జలి వెళ్ళిపోయింది. కాంతమ్మగారికి పెద్ద అనుమానం వేసింది. భయం పొన గొన్నది. 'శుక్రవారపుటల యింతప్రాద్దే క్కేవరకు పాచి పక్కలేమిటి' అని పక్క ఎలేసి మంచం ప్రక్కగాపెట్టింది.

ముఖం కడుక్కున్న సుందరం మాట లన్నీ వింటూ కాఫీకి తయారుగా కూర్చు న్నాడు.

'వస్తున్నా, నాయనా, కాఫీ కాని యిస్తా'నని లోపలికి పోతూంటే వూరు కున్నరాముడు, తిరిగి ఎందుకో ఏడుపు లంకించుకున్నాడు. 'ఏమిటిరా నాన్నా ప్రాద్దున్నే ఎందుకురా, కాఫీకాయద్దూ ఎన్నిటికని వచ్చేది. అంటూ విసుగ్గా చంక నేసుకుని వెడుతూంటే సుందరం మన స్సులో తల్లివేమ, భార్యమీద జ్వాలలు రగిల్చింది.

రాముడు నాయనమ్మ ఓవార్చుకు సంత సింపక, వాడి ఏడుపును వదలేదు. చీకా కుగా సుందరం లోపలికి వెళ్ళిన రెండునిము

పాలకు పెద్దగా కేకలు వినిపించినాయి. సుందరం తన అధికారాల్లో కొన్నిటిని తన భార్యమీద ప్రయోగిస్తున్నాడు. ఆమె చెప్పలు వాచిపోతున్నాయి.

‘కడుపుతో వున్న దాన్ని కాలిలో తన్ను రాదురా’ అంటోంది తల్లి. ఎవరిని కోప్పడాలో తెలియక తండ్రి పూరుకున్నాడు.

తన చేతుల్లో సక్తువతిగి ఒక సిగరెట్టు కాల్యా లనిపించేదాకా కొట్టాడుసుందరం.

‘ఏమిటా ఆలా కొట్టుకోటం, గొడ్డును బాదినట్టు తల్లి మాటలు పాటించాలనిపించకపోగా, యిప్పేళ్లుగా అణగిన వేదన తిన్నుకోచ్చింది.

‘నా యిష్టం. వెళ్ళిచేసి బాధ్యత వదిలించుకున్నావుగా యింక నీకు సంబంధంలేదు దీంట్లో’ అని సరోజినిని నూటితాపులు నాలుగు తన్ని వెళ్ళిపోయాడు.

‘వెళ్లి చేసుకుంటే నీకే గాని నాకేం బిరిగింది’ అని న్యూనపడి వెళ్ళిపోయింది తల్లి.

ఆ వేళ ఆఫీసునుండి బయటపడేటప్పుటికి ఆలస్యమయింది. నెగలు రగిలిన మనస్సును శమింపజేయటానికి దూమపానం చేస్తూ, దిశలేకుండా నడుస్తూంటే, పొక్క దగ్గర తటస్థపడ్డాడు చిన్ననాటి స్నేహితుడు, సహాధ్యాయి సుదర్శనం. బిశ్వర్యం ముందుకు త్రోయనీ, అభిలాష అడుగు వేయించనీ అదృష్టం మంచి త్రోవ చూపనీ, ఎలాగయితేనేం, సుదర్శనం చదువులో వైకొచ్చాడు. ఇంజనీరింగు చదువుతున్నాడు. వెళ్ళి కాలేదు. దానివల్ల ఆ జీవితంలో సుందరానికున్న అనుభవం లేదు. కాని అనుభవాన్ని మించిన ఆసక్తి వుంది ప్రణయ జీవితంలో. అందుకనే అతడి అనుభవం బ్రహ్మచారులకు సహజమైన స్వప్న సుందరీ పాంగత్య విలాసమే.

‘వెళ్ళేప్పుడురా—’ అడిగాడు మాటల సందర్భంలో సుందరం.

‘నీవు చేసుకున్నావు చాలదూ. అంతా నెటిల్ ఆయి మంచి వుద్యోగం వచ్చిన తరువాత.....’

‘ఒక రంభనో, కుపేరుడి కూతుర్నో వరించి ప్రణయవిహారం చేస్తూ సంతాప్.’ సుదర్శనం సిగ్గుతో విరగబడి సవ్యతూ వీపు మీద చరిచాడు.

‘నీవు తప్పు చేశావురా— వెళ్లి చేసుకోకుండా, ఉద్యోగంచేసి డబ్బు సంపాదించి తిరిగి చదువుకోవలసింది.....’ సుదర్శనం తేలికగా విడిమర్చిన సుందరం చదువు సమస్య, ఒకప్పుడు సుందరానికి ఎంతో బాధ కలిగించింది. అందుకనే యిప్పుడు ఆశలున్న మెదడులో అగ్ని పర్యతాన్ని సృష్టించింది. తండ్రి యస్. యస్. యల్. సి. కి వైన చెప్పించలే నన్నాడు. కాని

తనను సామాన్య సహజ సాంసారిక జీవితానికి తయారుజేయటానికి వలసిన ప్రథమ వస్తువైన భార్యను సమకూర్చాడు. ఆ బంధం నిర్బంధమై, నేడు చేస్తున్న వుద్యోగంలో అతని నికించింది.

గతజీవితంలో జరిగిన తప్పను సరిదిద్దుకోటానికి సమయం దాటింది. కాని మనసు మాత్రం పరిస్థితిలో రాజీపడలేదు. సుదర్శనం లాంటి స్నేహితులు తటస్థించి

సవ్యము, స్రుక్ష్మిన మనస్సు సుడిగాలిలా ప్రెక్తి లేస్తుంది.

ఆరోజు అన్నం ముందు అతడేమీ మాట్లాడలేదు. అమ్మ తనకూ నాన్నకూ వడ్డిస్తున్నది.

‘నీకోసం వచ్చి వెళ్ళాడురా. సుదర్శనం’ అన్నది అమ్మ. జవాబు చెప్పలేదు. నోరు విప్పితే ఎక్కడ అగ్ని పర్యతం బద్ధిలవ్వతుందోనని భయపడ్డాడు.

వ్రతదినము మీరు మలినములోని క్రిములనుండి అంటురోగమును పొందే ప్రమాదమున్నది

లైఫ్ బాయి సబ్బుతో మలినములోని క్రిములను కడిగివేయండి

ఈ ప్రమాదము నుండి మిమ్ములను మీరు కాపాడుకొనవలెను

దాని "రక్షక నురుగు" మీ ఆరోగ్యమును కాపాడును.

లైఫ్ బాయి సబ్బు

వ్రతదిన మలినములోని క్రిములనుండి మిమ్ములను రక్షించును

L. 231-50 TL.

★ సత్యం వెళ్ళి ★

ఇంజనీరింగు చదువుతున్నాడు కదూ - మంచి వుద్యోగ మవుతుందిట జవాన్లూ వాళ్ళూ వుంటారు చూడాలి వుద్యోగం - ఆతల్లి తన సౌభాగ్యానికి చింతిస్తున్నదో, వాళ్ళ అదృష్టాన్ని మెచ్చుకుంటున్నదో - పండిన మనస్సుతో తండ్రి చిరునవ్వు నవ్వాడు పొంగుతున్న వుండేకంటే పుత్రుడు ఫీత్కారం చేశాడు గుండరం మనస్సులో ఈ ఘనభావం మెదుల్తూనే వున్నది రెండురోజుల తరువాత తల్లి సత్యం వెళ్ళివారు తిరిగి హెచ్చరించింది 'ఏరా మీనాన్న నీవు వెళ్ళి పిల్లను చూచిరాకూడదూ - ఈసారి నాదగ్గర ఈమా బెల్లవంటే పూరుకోన చేసుకున్నవాళ్ళు అనుభవిస్తున్నార చాలదూ - ఒకటే వెళ్ళి వెళ్ళి అని గోలపెట్టకపోతే -' ఏం జాయనా వెళ్ళి చేసుకోమంటున్నా గాని పురి బెటుకోమంటంటేదుగా ' పురి బెటి యింకా పెట్టుకోమనటం జేసికి ' చక్కగా ఎల్లలు, మచ్చుగా కాపురం నీకేం - ఆయోగి యింకా పూజించే భర్త వపుతే నిలవనేలేవు - 'చాల్లే' అని విసురుగా లేచిపోయాడు

గర్భ నిరోధిని

స్త్రీలకు యిటు మీదట గర్భం రాకుండా లోపల్కి వాడుటకు అతి సమృద్ధి మైన 48 సం॥ల ప్రఖ్యాతికల మందు బనాఫో రోజులలో మందు నాడవలెను 1 సీసారు 10/ వి ఎ 14-0 కావలసినవారి 1/4 ముందుగా పంపేది డా॥ రత్నం సన్యు మెడికల్ హాల్, మలకచేటిబిల్డింగ్స్, గ్రానాబాదు డక్కా

ఆవిడ మాత్రం ఈ చిన్న తుఫానుకు బెడరలేదు మనస్సు ధుడి ప్రభావంలో సమృద్ధి ముంచింది కార్యాన్ని భక్తద్వారా సాధింపజేంచింది ఆయన వెళ్ళి ఎల్లను చూసవచ్చాడు వెళ్ళికోడుకు సత్యానికి సమస్యలేవు తింటున్నాడు చదువుకుంటున్నాడు - తిరుగుతున్నాడు అతని వివాహం అన్నకు సమస్య అయింది తనకు జీవితంలో అనుక్షణం కలుగుతున్న అపజనులు తమ్ముడికి కలగకూడదని ఆపేదన కాని అనుభవంగల తల్లిదండ్రులు విచిత్రంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు ఆవేళ ఆఫీసునుండి బయటపడి మనసు తలచిన తలపు కాళ్ళు తీసిన త్రోవగా పగుతున్నాడు పెదబజారులో జనం ఆసులోగొట్టాల్లా తిరుగుతున్నారు ఎవరికి నిజంగా ఎంత పనుందో ఎవరికీ తెలియదు ఆడవాళ్ళు అందంగా సంచరిస్తున్నారు గుండరం నడుస్తూ వాళ్ళ సవలోకిస్తున్నాడు తలనిండా పూలు తురిమి, ధవళదుకూలం ధరించి, ఎఱుబట్టాల్లో బిగుతుగా దాచుకున్నావ్ - మధురభామిని, నీ మాంగల్యమేది - చెలయాలివా నీవు, మగనాలివా సగమలిన జడలో, సుకుమార సుమం పావడా లేకు తెలుస్తూ సన్నని నాయిలో వలువ వక్షింపల్లి వల్లడించాలనా అనాచ్ఛాదితింగా వదిలేశావ్ - కంచుకొన్ని గవాక్షంలా కలిరించావ్ - పండివర్ణం, పల్కుట ముఖం, చిన్నముడి ముంచువూలు - నీ దవడలు చచ్చివైసా సంసారస్త్రీ! నీవు సౌందర్యవతివి - ముచ్చట ముడి గో కనకాంబరాలు మెంట్ల ఒంటిపేట మాంగల్యం, అగ సౌఖ్యం, అతికినట్లు చీర అందమైన రెవికే నుదుట కుంకుమబొటు, నోట చక్కటి నవ్వుతో ప్రసన్న మఖీ నీవు నీ భర్తకు జోలలు పాడతావా, జావలీలు నీకు రావేమా - గడిమాట గుబ్బెతా, అతుకుల్లో చిరుగు తోంది రెవికే, ఆగటలేదు అవయవాల గాంగు, కొప్పులో పూలు కులికిపోతున్నాయ్, నీ గారపళ్ళలో కవితలున్నాయా - నీ వవరి కాంతివో రతినాధుజేవాడు నగల భారంతో నలిగిపోతున్నావ్ - నీల వేణీ, నడుము తప్పించితే నీవు శృంగార నాయికవు కొంత కుచములు, బరవైన ఎఱుదులూ నల్లిదానివేగానిలా వణ్యవతివి సన్నటిదానివేగాని చిన్నారీ, ఎము

కలు తెలిసినా నీదొక విచిత్రాకరణ నానీ కకు తగట్లు రెండు తేనెర్లు నీ ఉడుపుల మడుపుల్లో వుంది నిగులు చేరిన సౌందర్యం; చంచలేక్షణా, నీ పులకు నోచుకున్న ధన్య డెవ్వడో - ఈ తరుణవసంలో సౌందర్యమే వాతావరణం అతిడిచూపులు దూరంగా చేటుకుకట్టి వున్న ఎనిమా పోస్టర్ మీద ప్రసరించి నయి అందులోని అప్పరస అతడినైవే చూసన్నది కళ్ళుదించి ముందుకుసాగాడు ఆ అప్పరస అతడినే ఆవరోక్షిస్తున్నది అతిడలా గ పోతున్నాడు ఆలోచనలర్థ భాగంలో కె గి పోతున్నయి అదుపు లేకుండా, అంతింలేకుండా, తేస్తూ, అణిగి పోతూ, గనవాడి బొమ్మల్లా పిచ్చివాడి గీతల్లా, మనస్సు మూలమూలాలా నిండి పోతున్నయి చూసన దృశ్యం చెబురుగా మనస్సుకు తాకుతున్నది పరిచిత ప్రజ్ఞ కాలు కాబట్టి పాదాలు నిర్భయంగా వెళ్ళి పోతున్నయి గడిచిన జీవితంలో కల్గిన మేముడిలో మురుగువాసన ముక్కుల కెగడట్టింది పరికించి చూస్తే, మురుగు గుంట ప్రక్కన గ్యాగులైటు కాంతిలో వెళ్ళి జరుగుతున్నది వీధి తెలుక్రింద వివాహంలో ఏమాత్రం విచారంలేదు వరకు వధువును పుష్పమాలాలం కృతనుచేశాడు ఆమె వ్రీడా ప్రమాదాలతో అతని నలంక రించింది సీసా కేకు డబ్బామీద సర్వీపుల్ల పెట్టి, భూసభోంతరాళ్ళాలో ఈవార్ల వినవజేటటుగా మోగించాడో కాపీనధారి అందరూ సంతోషంతో గంతు లేన న్నార చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు వివాహ గీతులు పాడారు ఆంధ్రంతా అంకీ అందరికీ ఆరోజు స్వాతంత్ర్యం మనస్సుధునికి ముచ్చటై; రాత్రి ఆరోజున గెంజే తెగలు-స్త్రీపుర ఘలు, అక్కబావ అన్నవదిసె, అమ్మ బాబు యిందంతమానవకల్పితం - తాటి మధువుతో నిషామందిర ప్రవేశం, ఆమం రంలో నీవూ నేనూ - ఉదరం కల్పించ సమస్యలన్నీ గత జీవితంగా నిలచిపోతాయి ప్రకృతి కల్పించిన ఈ విరామ సమయంలో, గతిమంతా జరిగిపోయినది భవిష్యత్తో రానిది చింకి చీరలకు సోభ కలుగుతుంది జీబురు తలలో పూలు పూయి కాపీనాలు పీతంబరాలవుతాయి అనాచ్ఛాదితమై, సూర్యాతిపంలో కాకి రంగునలము కొన్న దేహం గిలమేఘ వర్ష సమమాతుంది గార పట్టిన పళ్ళు పండిదంతాలు -

క్షణంలో యింటి ముందు వ్రాలాడు మమతలు రేగిన హృదయం తన తనలాడి ఖాతోంది చీకటనిండిన సామాన్లగదిలో తన రసరాజ్య లక్ష్మీ—

అంజలి ఘటించి అరవిందంలా మోము నేతి, మోముకు చేర్చితే ఊర్లులు కలిసి ఉవ్వెఱువైనయి రోజని రెప్పలు వారి పోతున్నయి

సరోజినీ! నీపెడిమెలు పగడా లక్షతే వున్నయి నీ నేత్రాలు చేపల్లా వున్నయి నీవదనానికి కళాంకుశం సాటి వన్నటి నీకంఠం పాలరాతితో పంజం జేయదూ—

చేలవా, నీ చిరహాసం రతిరాజుకు, ప్రవృత్తాణం ఏదీ, ఒక్క వత్స—

తలనొప్పితో బిగిన కణతల నడ్డు తొల గించుకుంటూ, ఒదిగొదిగి ఆ చిన్నారి సీమం తిని పెదవులమీద చిరునవ్వు లేచింది

‘ఈ దేహం వాది కాదూ’ అమృత ప్రా యమైన ఈ ప్రశ్నకు, చిన్నతనంలోనే సిదించిన మాతృత్వంవల్ల అప్రసన్నంగా నిద్రిస్తున్న అణువులన్నీ పులకరించినయి ‘దేహమా’

‘నిన్ను నేను కష్టపెట్టానుకదూ’—ఈ మధుర క్షణంలో జేయవలసిన తెరలు తీస్తూంటే సంతోషంగా నివారించటం ధర్మం అతని సుఖాన్ని తన ముఖానిః చేర్చుకున్నది ప్రకృతి జయించింది ఆశ లతో ఎండిన గుండెల్లో ప్రాణంపోసింది

‘సుందరం’ అన్న తల్లి ఎలుపు అవాంఛ నీయంగా అదుపులోకి తెచ్చిందా స్వర్గ

సంతోషాన్ని - క్షణకాలమే - తల్లి తలుపు చాటుకు పోయింది పిల్లలు పిలుపును మత చిహ్నంలా

బుగ్గలు నిమరుతూ గర్భవతి కోరింది పతిని—

‘ఒక్కసారి మా నాన్నను చూడాలని వున్నది’

‘దానికేం’ - బుగ్గమీద చిటికె వడ్డది—

అత్త కోడల్ని చాటుకు పిలిచి ‘హెచ్చు రించింది’ ‘జాగ్రత్త, నిండునెలల దానివి’

కోడలు సుఖంలో ప్రసన్నహాసం-అత్త హృదయంలో తృప్తి గోచరించినయి

అన్నం ముందు అమృతం చెప్పింది ‘ప్రకృతివారి గోపాలం, ఎదురింటి

(రీ వేజ్ చూడండి)

చీఫ్ అక్టోపెంటు అనేను

7B 8238

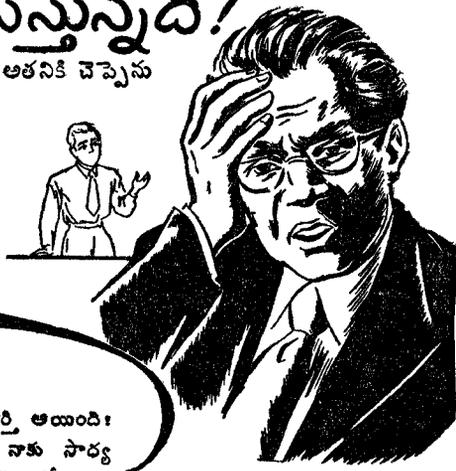
‘ఈ తలనొప్పి నన్ను చంపేస్తున్నది!’

— తరువాత వాని సహాయోద్యోగి సారిడన్ గురించి అతనికి చెప్పేను

ఈ భయంకరమగు తలనొప్పితో నేను అన్ని అప్పుల పట్టిన పూర్తి చెయ్యలేను నేను యింటికి పోతాను

ఇదిగో నా వద్ద సారిడన్ ఉన్నది మీరు ఒక బిళ్ల పుచ్చుకోండి ఈ నొప్పి మందులు నాకు నచ్చవు అవి నాకు మగతను జీర్ణకోశపు అశాంతిని కల్గించును

సారిడన్ అలా చెయ్యరందోయి అది వేరు రకపు మందు అది మీ తలనొప్పిని అం మీరు మరల తాజాగా ఉండేట్లు చేయును ఇదిగో కొద్ది పీటితో ఈ బిళ్లను పుచ్చుకోండి

తరువాత అదిగో నా వని అంతా పూర్తి అయింది: సారిడన్ లేకుండా యిది నాకు సార్వ మయ్యేది కాదు అది వెంటనే నాకు ఎంతో మంచిని చేసింది.

దీనిలో యాస్పిరిన్ గాని, మత్తు మందులుగాని లేవు పుచ్చుకొన్న తరువాత నిరుత్సాహ పరచే లక్షణములు కలుగవు

సారిడన్ నాప్పని పోగొట్టును

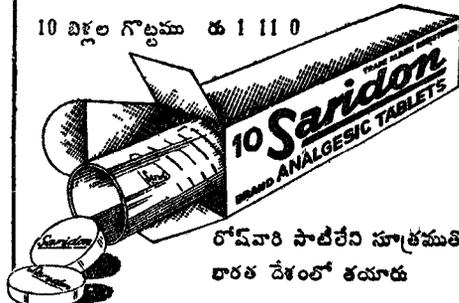
బహుశా రోజులలో తలనొప్పి నడుమనొప్పి మరియు అలుపు సారిడన్ వల్ల త్వరగా నివారించబడునని ప్రీలకు తెలుసు.

జలుబులు మరియు జ్వరములు సారిడన్ జ్వరమును తగ్గించును మరియు జలుబును మాన్పును అసహ్యమైన చెమటగాని జీర్ణకోశపు అశాంతులుగాని లేవు.

సౌమ్య ఉత్తేజకారి సారిడన్ నెమ్మదిగా ఉత్తేజపరచి మీకు మరల ఉత్సాహము నిచ్చును మీరు తాజాగా సమర్థులుగా ఉన్నట్లు మీకు తోస్తుంది తరువాత అలుపుతో మగతగా ఉండదు

నొప్పిగా ఉంటే— సారిడన్ ను పుచ్చుకోండి

10 బిళ్ల గొట్టము రూ 1110

రోషవారి పాటిలేని సూత్రముతో భారత దేశంలో తయారు

★ సత్యం పెళ్ళి ★

(17-వ పేజీ తరువాయి)

సరస్వతి కలసి ఒకటి పుత్రులంటుంది. అంతా విద్వారం - వేలెడు తేలు - అప్పుడే ప్రేమలు. ఈ రోజుల్లో పిల్లలకు త్వరగా పెళ్ళి చేయాలి నాయనా.

ఈతి బాధలవల్ల ఎన్నో సార్లు చిరికిన ప్రణయానికి జీవం పోసుకుంటూ బ్రతికింది. అందుకనే ఆ ప్రణయానుభవంలోని ప్రమాద ప్రమాదాలు చక్కగా తెలుసు. పిల్లలకేం తెలుసు పెద్దల మనసులు - తప్పు కీని తన జీవితంలోని మధురానుభవాన్ని పెద్దకొడు కప్పుడే ప్రదర్శించిన ప్రణయానికి సహాయన, చిన్న కొడుకుకూడ మద్దామన్న తపతపా బాధి అయింది.

సత్యానికి యివ్వకగూడ ఎవరో పిల్లల స్వామివారు.

గుండరానికి తలపోతలి పిల్లలతో అన్న పువనసరమనిపించింది. ఏకాకిగా ఒక పందిరి సమక్షాన గడపగలిగిన జీవిత మతని పువస్సులో స్వయానా పొందుతోంది.

గగనకుసుమాలన్నీ తన పుచ్చవారికి అంటే పువనసరమనాలయిన ఈ ఊణంలో ఎవరి యినా సరే ఈ స్వర్గానందాన్ని కాదన గలదా!

వాడి కిష్టమేనా?

చిన్నకుంక, వాడిచేముంది.

గత జీవితంలో తాను ఎన్నడూ కాదన లేని పురుష సంపర్కమూ, తన భర్త

“బతీవాడాయ్?” అని ఒక అత్త ఉవాచ—

“సదువుకోన్న మొగాడాయ్—” అని ఒక ఉదిన పరిహాసం—

“పారపాటైందిలేరా!” అని ఒక మాన తరారు,

ఎలానో అప్పటికప్పుడు, కాసినికాఫీ కాచియిచ్చారు; రెండు నుక్కలు మ్రొంగి, ఒక గంట విక్రాంతి తీసికొని, రాత్రి, పెళ్లెంతర్వాత, మేనమామను బండికట్టమని మళ్ళీ సింగరేణి కాలరీస్ చేరి, ట్రైన్ ఎక్కి ఇల్లుచెరాడు.

అనాటినుండి, “పిరులకొలుపు” అన్న మాట చెవినపడేసరి, గుండె రుల్లు మని, రెండు చేతులను చూచుకొంటాడు.

అప్యాయంగా అంగీకరించి, నేవించిన స్త్రీ సాంగత్యమూ, ఆవిడకు ప్రకృతి వైభాన్ని ప్రస్తుతంగా వెల్లడించినది. తన సంతతికి యింతకంటే వేరే వుండేవలె అసహజమని, ఆ కుర్రకుంకకు తానే ఆలోచించి పెట్టింది. అనుభవజ్ఞులు చూర్చించిన ఈ తీర్మానాన్ని, ఈ ఎదిగే తారముందు అంగీకారార్థ ముంచించింది. ముసురుకుంటున్న ప్రణయమేమాల వెనుక దాగుకుమూత లాడుకుంటున్న ఆ లక్ష్మీప్రియుడికి ఆలోచనకు వ్యర్థం లేకపోయింది. అంగీకారం మనాయాసంగా నూచించాడు.

గత రాత్రి కలిగిన తీయని పులకరింపుల తోనే, ములో ప్రవేశించాడు. అంతా రానుమాలో చిట్టాచేరి అభినందిస్తున్నారు. రానుమాలోకి ప్రవేశించే వచ్చింది. తన మూల పైసలో - రానుమూర్తి బి. ఏ. అందుకని తనకు రావలసిన ప్రమాదం రానుమాలోకి వచ్చింది.

మర్యాద లరగిన మనస్సు అందరితో పాటు రానుమూర్తి నభినందింప జేసింది. ప్రపంచం వేసిన ఈ తీవ్రవాఘాతానికి తన కారణమూ, దైవమూ!

అలోచన తెగేసరికి ఆఫీసు మూసే వేళయింది. యింటికి వెళ్లెత్తోవలో సుదర్శనం కనిపించి, సిగ్గుపడుతూ చెప్పాడు, తన పెళ్ళి నిశ్చయమైందిని, అభినందించి గడ్డినవువ వచ్చాడు.

ఇంటికి వెళ్లెసరికి తల్లి ఎదురై, సత్యానికి పెళ్ళి నిశ్చయమైందని సంతోషంగా చెప్పింది.

దురార ఆకాశపుటంచును తాకుతున్న గొప్ప మేడను వికాలాకాశంలో తేలియాడే మేఘం కప్పేసింది. అతడి నిలూర్పు వేడిగా గుండెలకు తాకిందిగాని మేఘాన్ని చేరలేక పోయింది.

నెలరోజుల తర్వాత సత్యం పెళ్ళి సుందరితో వైభవంగా జరిగింది. ఇదంతా వింటున్న సాలీని అన్నయ్యను ప్రశ్నించింది.

ఇదేమిటి! యిందులో కథానాయకుడే రోలేదేం. అతడు చూసి వరించి పెళ్ళి చేసుకోవద్దూ!

ఇది కాకేమజీకీక కండే పిల్లా...

వైకానులోకి వెళ్ళిన

కూతురు వాళ్ళ నాన్న గది: “నాన్నా! నాకొ పుస్తకాలికి అట్టవేసి తావా?”

తండ్రి: “తీసుకురా తల్లీ అ, ఆలు దిద్దుతు న రెండో కూతు ర డి గిం డి “నాన్నా నావలక కూర్చ వేసి ప్లాప్?” అని.

— ప్రేమారంకి ఆనందం, ఆలమూ

★ సినిమాకథ ★

(24-వ పేజీ తరువాయి)

అమ్మాయి కలికాక, అందులో కాదు తిరిగి, మామూలుగా కళ్ళలో ప్రేమ పుట్టకుండా వుండే! అయితే కాక కళ్ళలో అట్లాంటిది ఎందుకు పుటలేదా పించింది. సిగ్గుపడి ఆ ప్రేమ వివనాతో వాడు చెప్పడం చూసేసివుంటా

వాడి సినీమాకథ ఓపిగా విన్నం నన్ను ఇంటిదాకా దిగబెట్టేడు. న ఆకళ విన్నందువల్ల మో ముఖ్యంగా చివరని అట్లాంటి ఘోరమైనది వినడం నేమో తల తిరుగుతూ ఇంకా ఇం

వచ్చానా లేదా అని అనుమానంపీడించి మనస్సంతా ఏదో పాడైనట్లు అనిపించి ఇంతలో మిత్రుడు సుబ్బారావు వచ్చాడు. వాడితో జరిగిన సంగతి తూంటే నాకు క్షమావాలి అయి దాంతో నా మనస్సులో ఆరాటం కలిగింది.

“ఎంత పనిచేసిందిరా కామేశంక అన్నాడు సుబ్బారావు. మనస్తత్వ శాస్త్రీయ కామేశంకంటి ప్రయోజనం ఎందుకు అధికం ఆవుతారో సుబ్బారావు వివరించాను.